

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/927/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914202901
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6914202901.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35792752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho č. 16, za ktorú koná JUDr. Andrea Cviková, advokátka a konateľka, proti odporkyni O. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v E. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie spotrebiteľov Slovenska o.z., so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa č. 7, IČO: 42309166, v konaní zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa č. 7, v konaní o zaplatenie 493,84 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 9C/176/2014-29 zo dňa 02.02.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 20,80 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy odvolacieho konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 24,99 € na účet jeho právneho zástupcu vedený vo C. W. a.s, IBAN: X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa, ktorým sa od odporkyne domáhal zaplatenia sumy 493,84 € s príslušenstvom zamietol; odporkyni právo na náhradu trov konania nepriznal; navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 20,80 €, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tak, že vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu na strane v konaní úspešnej odporkyne, priznal trovy konania. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva ako samotný účastník mimo práva disponovania s konaním, má právo aj na zastupovanie advokátom. Okresný súd po preskúmaní výšky uplatnených trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal trovy právneho zastúpenia len vo výške 1-iny z celkovej vyčíslenej sumy, pričom prihliadol aj na to, že vedľajší účastník vstúpil do konaní hromadne bez predchádzajúcej znalosti veci a bez predchádzajúceho súhlasu a vedomosti hlavného účastníka. Okresný súd tak rozhodol aj po zistení, že vedľajší účastník v ten istý pojednávací deň zastupoval hlavných účastníkov - odporcov v ôsmich obdobných veciach, kde podal vo veci totožné vyjadrenia, len s obmenou číselných údajov. Na ich úhradu zaviazal v konaní neúspešného navrhovateľa.

Proti rozsudku okresného súdu vo výroku o povinnosti nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 23.03.2015. V odvolaní podotkol, že nenapáda otázku samotného právneho zastúpenia ako takého,

ale účelnosť nákladov na toto zastúpenie a nepreskúmateľnosť aplikácie zákonného ustanovenia, na základe ktorého súd rozhodol o povinnosti k náhrade trov konania. Odvolateľ v odvolaní upriamil pozornosť na § 157 ods. 2 O.s.p. a uviedol, že z rozsudku nevyplýva ani len to, podľa ktorého zákonného ustanovenia súd rozhodol, ako právnu normu vyložil a aplikoval, či zohľadňoval postavenie vedľajšieho účastníka ako „osobitného subjektu“, v prípade ktorého súdna prax priznáva náhradu trov právneho zastúpenia výnimočne. Z napadnutého rozhodnutia nevyplýva ani spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania. Podľa názoru odvolateľa by trovy právneho zastúpenia mali predstavovať náhradu odmeny za právnu pomoc pri predložení podania, ktoré svojim obsahom je šablónovitým opakovaním podaní predkladaných v nespočetnom množstve prípadov. V tejto súvislosti tiež odkázal na v predmetnej otázke zásadné uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/5/2013 zo dňa 19.03.2014, ktorý sa vyjadril k neúčelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia v prípadoch zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom a vznášania formulárového podania v každom konaní, do ktorého vstúpi, bez oboznámenia sa s meritom veci. S ohľadom na uvedené skutočnosti preto navrhovateľ v odvolaní tvrdí, že rozhodnutie o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nedôvodné a nezákonné. Taktiež v odvolaní uviedol, že súd nezákonne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov aj preto, že tento subjekt ani nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka. Poukázal tiež na novelu s účinnosťou od 01.01.2015, kde je uvedené, že pre každý takýto subjekt je stanovená povinnosť (zákon č. 353/2014 Z.z.) predložiť súhlas toho, na strane koho má vystupovať inak sa na takýto subjekt neprihliada. V závere odvolania navrhovateľ uviedol, že je napadnutý výrok nezákonný a navrhol, aby ho odvolací súd zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník na strane odporkyne vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 28.05.2015 navrhol napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o trovách konania potvrdiť. Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že do predmetného konania nevstúpil hromadným podaním, ale konkrétnym oznámením o vstupe s konkrétnym splnomocnením práve pre toto konanie. Tvrdil, že jeho podanie nebolo formulárové, neobsahovalo všeobecné ustanovenia o neprijateľných podmienkach a uvádzalo len skutočnosti, na základe ktorých došlo k zastaveniu konania. Nesporne mu vznikli trovy právneho zastúpenia, ktoré boli nielen účelne vynaložené, ale viedli k úspechu odporkyne ako spotrebiteľa v spore. Vedľajší účastník tiež vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania bolo doručené súdu pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 353/2014 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. O.s.p. (vedľajší účastník oznámenie o vstupe do konania doručil súdu 06.10.2014). V závere vyjadrenia vedľajší účastník navrhol, aby odvolací súd výrok prvostupňového súdu o trovách vedľajšieho účastníka potvrdil. Právny zástupca si uplatnil trovy právneho zastúpenia za vyjadrenie k odvolaniu pri hodnote sporu 493,84 € predstavujúce sumu 16,60 € (1/2 úkonu - vyjadrenie k odvolaniu) spolu s režijným paušálom v sume 8,39 €, t.j. celkovo sumu 24,99 €.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., súd prizná účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 08.12.2013 voči odporkyňi pôvodne domáhal zaplata sumy 493,84 € s príslušenstvom z titulu neuhradených splátok úveru poskytnutého na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200029268 zo dňa 22.04.2010. Dňa 06.10.2014 bolo okresnému súdu doručené písomné podanie vedľajšieho účastníka, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane odporkyne. Vo vyjadrení zo dňa 19.01.2015 vedľajší účastník poukázal najmä na spotrebiteľský charakter vzťahu, založeného zmluvou o revolvingovom úvere; upozornil na neprijateľnosť viacerých zmluvných dojednaní; zdôraznil, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. g), f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho je potrebné považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov; zmluva obsahuje údaj o poskytnutí čiastky revolvingu vo výške 414,07 €, ktorú musí dlžník uhradiť v neuvedenej dobe s uvedením len zmluvnej odmeny, pričom z nej nevyplýva, či sa jedná o ďalší úver, resp. inú zmluvu alebo či boli dlžníkovi poskytnuté aj tieto prostriedky; uviedol tiež, že podľa vyjadrenia navrhovateľa odporkyňa uhradila sumu 776,24 €, avšak nie je zrejme

koľko finančných prostriedkov navrhovateľ odporčynie skutočne poskytol; pokiaľ by okresný súd posúdil zmluvu o revolvingovom úvere ako absolútne neplatnú a návrh navrhovateľa ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, vzniesol námietku premlčania; žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť a uplatnil náhradu trov konania spolu v sume 83,18 € za dva úkony právnych služieb po 33,20 € (prevzatie a príprava zastúpenia; písomné podanie) a dva režijné paušály po 8,39 €. Následne okresný súd rozhodol vo veci napadnutým rozsudkom vyššie uvedeným spôsobom.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Pre správne rozhodnutie o odvolaní je potrebné primárne zodpovedať na otázku, či vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením môže vzniknúť právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Od účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku vykonanej zákonom č. 353/2014 Z.z. účinným od 01.01.2015 sa v ustanovení § 93 ods. 3 O.s.p. za prvú vetu vložila nová druhá veta, ktorá znie: "Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada."; predmetný zákon v tejto súvislosti nezakotvil žiadne prechodné ustanovenia, v zmysle ustálených procesných zásad sa preto v plnom rozsahu aplikuje aj na všetky neskončené súdne konania; súčasne v zmysle zásady zákazu retroaktivity platí, že všetky účinky procesných úkonov, ktoré nastali podľa právneho stavu účinného do 31.12.2014, zostávajú v týchto konaniach v plnej miere zachované a nie je možné spätne vyžadovať splnenie podmienok zavedených novou právnou úpravou, ktoré právnou úpravou účinná do 31.12.2014 nevyžadovala.

Ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p. (v znení účinnom do 31.12.2014) upravovalo spôsob, akým vedľajší účastník vstúpi do konania, resp. akým získa procesné postavenie vedľajšieho účastníka. Účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania sú v zmysle citovaného ustanovenia spojené s okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu; oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania predstavuje procesný úkon, ktorého účinky súd posudzuje podľa právnej úpravy účinnej v čase uskutočnenia takéhoto úkonu; žiadne z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31.12.2014 nevyžadovalo výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane; Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 31.12.2014 umožňuje konajúcemu súdu rozhodovať o prípustnosti vedľajšieho účastníctva len na návrh (§ 93 ods. 3 posledná veta v znení účinnom do 31.12.2014), čo znamená, že prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom neprípustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania; následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013). Na podanie odvolania proti rozhodnutiu o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, vedľajší účastník súhlas podporovaného účastníka nepotrebuje, pretože takéto rozhodnutie vyznieva priamo v jeho neprospech. Z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva samostatné procesné postavenie vedľajšieho účastníka v konaní porovnateľné s postavením účastníka konania vo vzťahu k procesným právam a procesným povinnostiam.

Z citovaného ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do O.s.p. zavedené s účinnosťou od 15.10.2008 zákonom č. 384/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. O.s.p.) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky č. 10a k ustanoveniu § 93 ods. 2 O.s.p.) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 O.s.p. špeciálnym

ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, vedľajší účastník má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník s tým, že nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporkyne (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. Z ustanovenia § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., podľa ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Nakoľko v konaní došlo k zamietnutiu návrhu a právo na náhradu trov konania vzniklo podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. odporkyňi, vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Ako bolo uvedené vyššie, zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Vzhľadom na to, že aj vyjadrenie vo veci podané vedľajším účastníkom na strane odporkyne viedlo v konečnom dôsledku k zamietnutiu návrhu, jeho náklady vynaložené na právnu pomoc považoval aj odvolací súd za vynaložené účelne.

V prejednávanej veci vzniklo vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktoré okresný súd, ako už bolo spomínané, dôvodne krátil vzhľadom na účasť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v ten istý pojednávací deň na ôsmich pojednávaniach na 1-inu. Priznané trovy konania tak pozostávajú z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci po 33,20 €, (prevzatie veci, vyjadrenie) spolu s dvomi režijnými paušálmi po 8,39 €, uplatnených vedľajším účastníkom spolu vo výške 83,18 €, krátených okresným súdom z vyššie uvedeného dôvodu na 1, t.j. na sumu 20,80 €, pričom je navrhovateľ povinný ich v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne s odkazom na § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajší účastník bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a uplatnil trovy odvolacieho konania. Odvolací súd preto uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy odvolacieho konania vo výške 24,99 €, ktoré pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za jeden úkon právnej služby, t.j. vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 28.05.2015 vo výške 16,60 € (odmena znížená na polovicu podľa § 13a ods. 2 písm. b/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., pretože nešlo o vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu vo veci samej) spolu s režijným paušálom vo výške 8,39 €; trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka v celkovej výške 24,99 € je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.